

Дѣдо Марко-говедарѣтъ много ми се кара
 кравитѣ бѣгатѣ . . . жега, съсипвамѣ се отѣ тичане . . .
 — Бѣдний ти, Янко . . . Не веселѣ е твоя животѣ,

проговорила тѣжно Тотка, и като извадила изѣ джебѣ
 прѣсна, пшеничена пита съ овошки, казала:

— На, Янко; вземи тази баничка. Мама я мѣсила.